Iulia Grad

Sebastian Şebu, Monica Opriş, Dorin Opriş
Metodica predării religiei
Methodology of Teaching Religion

Reîntregirea Publishing House, Alba Iulia, 2000.

Iulia Grad
Teaching assitent, Department of Systematic Philosophy, Babes-Bolyai University, Cluj, Romania.
E-mail: iuliagrad@gmail.com

Key words:
religion, religious education, teaching and learning methods, pedagogical means, educational goals and objectives.

Religia ca obiect de studiu în şcoli este un subiect foarte dezbătut, care stârneşte opinii din cele mai diferite. Lucrarea *Metodica predării religiei* realizată de preot prof. univ dr. Sebastian Şebu, prof. Monica Opriş şi prof. Dorin Opriş se situează clar pe poziția care afirmă importanța prezenței religiei în rândul disciplinelor şcolare. Autorii depăşesc planul teoretic al argumentației şi intră în sfera activității propriu-zise de predare-învățare, o parte importantă a cărții fiind reprezentată de analize ale aspectelor concrete implicate de procesul educațional efectiv.

Premisa de la care pornesc autorii este aceea că religia reprezintă un factor esențial în dezvoltarea individului, formându-l pentru sine şi pentru societate. În plus, ca disciplină de învățământ, religia joacă rolul de liant care leagă obiectele studiate şi oferă elevilor posibilitatea de a înțelege mai bine locul şi rostul omului în lume.

Cartea este alcătuită din şapte capitole principale care tratează elementele care au rolurile esențiale în procesul de predare-învățare a religiei.

Pentru început, lucrarea prezintă locul şi rolul religiei ca obiect de studiu, subliniind diferitele niveluri la care aceasta acționează. Mai întâi, educația religioasă îl conduce pe om spre scopul existenței umane, care este, după cum spun autorii, comuniunea cu Dumnezeu. De asemenea, studierea religiei este importantă pentru dezvoltarea morală a individului - preceptele morale creştine fiind concepute ca revelate şi nu ca produs al unui demers rațional -, dar şi din punct de vedere social şi cultural.

În ceea ce priveşte conținutul educației religioase, autorii consideră că este esențial să se încerce menținerea unui echilibru între cele două laturi ale religiei: cea obiectivă şi cea subiectivă, între conținutul propriu-zis al educației religioase şi trăirea religioasă. Actorii principali ai procesului educațional (elevul şi profesorul) fac, de asemenea, obiectul analizelor care alcătuiesc primul capitol al lucrării.

O atenție deosebită este acordată şi altor elemente esențiale în cadrul procesului

educațional, cum ar fi scopurile şi obiectivele predării religiei sau principiile educației religioase.

Partea cea mai consistentă a cărții este reprezentată de capitolul care examinează metodele de predare–învățare folosite în studiul religiei. O clasificare inițială a metodelor care pot fi utilizate este făcută în funcție de două criterii principale: demersul logic specific care duce la învățare şi izvorul principal al învățării. Toate metodele, de la cele "tradiționale", până la cele bazate pe acțiune sunt expuse într-o manieră amănunțită, iar exemplele care urmează fiecare analiză sunt foarte utile pentru ilustrarea modului în care se pot aplica la cele mai diferite teme.

Mijloacele de învățământ utilizate în activitatea pedagogică reprezintă un alt aspect esențial al procesului de predare-învătare. Icoana, textul biblic, tabelul cronologic, dar şi filmul, calculatorul şi emisiunile televizate sunt instrumente care trebuie utilizate în procesul educațional şi care îi conferă acestuia un plus de calitate şi interactivitate. Din nou, sunt oferite diferite exemplele de lecții şi de metode prin care se poate depăşi structura tradițională a unei lecții, exemple care sunt foarte interesante şi, fără îndoială, foarte utile pentru cei care predau religia.

O etapă esențială a procesului de predare învățare este evaluarea. Metodele şi strategiile de evaluare, precum şi tehnicile de elaborare a instrumetelor de evaluare în cazul particular al religiei sunt prezentate pe larg şi sunt însoțite de exemple concrete.

Ultima parte a lucrării cuprinde mai multe exemple de documente şcolare care trebuie întocmite de către profesor: planificări calendaristice anuale şi semestriale, proiecte de lecție, schițe de lecție.

Metodica predării religiei este o lucrare complexă, gândită în aşa fel încât construieşte o imagine de ansamblu a educației religioase creştin-ortodoxe, prezentând, în acelaşi timp, laturile şi elementele particulare ale procesului de predare-învățare.

Prin demersul lor, autorii realizează o analiză pertinentă a procesului de predare a religiei, reuşind să păstreze echilibrul între deferitele aspecte implicate de acesta - pe de-o parte, procesul pedagogic, rigid şi strict şi, pe de altă parte, religia cu ceea ce, după cum spun autorii, ea implică: credință, trăire religioasă, ceremonial, simboluri. Demersul este fidel caracterului confesional al învățământului religios din România, care impune ca religia să fie predată în şcolile publice prin încadrarea în granițele confesionale presupuse de învățătura bisericii căreia îi aparțin profesorul de religie şi elevii săi. Dincolo de orice limitări, lucrarea de față, minuțios elaborată şi clar structurată este, cu siguranță, de un real folos profesorilor care predau religia, dar nu numai acestora.